

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

1 Mos 2

[14]

II.

Saa bleffue nu Himmelen oc Jorden fuldkommede met deris gantske Hær. Oc saa fuldkommede Gud sin Gerning den siuende dag som hand gjorde / oc huilede den siuende dag / aff alle sine Gerninger som hand gjorde. Oc velsignede den siuende dag / oc gjorde hannem hellig / fordi / hand huilede samme dag aff alle sine Gerninger / som Gud skabte oc gjorde.

Saa ere nu Himmelen oc iorden bleffne der de skabtis / paa den tid / Gud HERREN gjorde Jorden oc Himmelen / oc alle honde træ paa Marken / som icke vaare før paa iorden / oc alle honde Vrter paa marcken / som icke før voxte. Thi Gud HERREN haffde icke end da ladet regne paa iorden / oc der vor inted Menniske som forarbejdede iorden / Men der gick it taag op aff iorden / oc vandede al iorden.

Oc Gud HERREN gjorde Mennisken aff en Jordklimp / oc blædde en leffuendis Aande i hans Næse / Oc saa bleff Mennisken en leffuendis Siæl.

Oc Gud HERREN plantede en Haffue vdi Eden / mod østen / oc sette Mennisken der vdi / som hand haffde giort. Oc Gud HERREN lod opuoxe alle honde Træ aff iorden / som vaare løstelige til at see / oc gode at æde / Oc Liffsens Træ mit i Haffuen / Oc det præ til at kende got oc ont.

Oc der gick en Strøm aff Eden oc vandede Haffuen / oc hand deldis i fire hoffuit strøme. Den første heder Pison / som flyder om det gantske Land Heuila / oc der finder mand Phrat. / oc guldet aff det Land er kaasteligt / oc der finder mand Bedellion oc den ædele

sten Onix. Det an det vand heder Gihon / det flyder om det gantske Morland. Det tredie vand heder Hidekel / det flyder frem for Assyrien. Det fierde vand er Phrat.

Oc Gud HERREN tog Mennisen oc sette Hannem i den haffue Eden / at hand skulde forarbejde oc beuare hannem. Och Gud HERREN bød Mennisen / och sagde / Dw skalt æde aff alle honde Træ i Haffuen. Men aff det Træ som giffuer forstand paa got oc ont skalt dw icke æde / Thi huilken dag dw æder der aff / da skalt dw visselige dø.

Oc Gud HERREN sagde / Det er icke got / at Mennisen er ene / Jeg vil gøre hammem en medhielp som kand vere hoss hannem. Thi der Gud HERREN haffde skabt aff Jorden alle honde diur paa Marcken / oc alle honde fule vnder Himmelen / ledde hand dem til Mennisen / at hand skulde see / huad hand vilde kalde dem / thi huorledis Mennisen kallede alle leffuendis Diur / saa skulde de hede. Saa gaff Mennisen alle honde Queg / oc Fule vnder Himmellen / oc alle diur paa Marcken huert sit naffn / Men der fands ingen medhielp for Mennisen / som kunde vere hoss hannem.

Da loed Gud HERREN en suar søffn falde paa Mennisen / och hand soff. Da tog hand it aff hans Riffben / oc lucte steden igen met kød. Oc Gud HERREN bygde en Quinde aff Riffbenet / som hand tog aff Mennisen / oc ledde hende til hannem. Da sagde Mennisen / Det er Ben aff mine ben / oc Kød aff mit kød / der faare skal mand kalde hende Mandinde / Thi hun er tagen aff Manden. Der faare / skal Manden forlade sin Fader oc sin Moder / oc bliffue hoss sin Hustru / oc de skulle vere it kød. Och de vaare baade nøgne / Adam oc hans Hustru / oc bluedis inted.